

## Pecky v čokoládě

Pavel Dobeš

- 1.** Člověk jde cestou, aby potkával lidi,  
a když je potká, tak musí zas jít,  
a když je pozná, tak dělá, že nevidí,  
neboť kdyby se zastavil, tak nemoh' by jít.
- R:** Tak se to v životě stírá - vzestup, úpadek, bída,  
ohlédneš se za štěstím a vidíš jen jeho záda,  
tak se to v životě stírá - vzestup, úpadek, bída,  
tak se to v životě jak vrabci na plotě hádá.

**\*:** Tak se snaž nemyslet už na ni, tak se snaž,  
tak to smaž, proč to děláš dlaní, tak to smaž.

- 2.** Také jsem dostal pusy od děvčete,  
také jsem sháněl bonpari,  
a dneska chodíme každý zvlášť po světě,  
spolu jsme si ten svět malovali.

**R:** Tak se to v životě ...

- 3.** Ta moje měla dolík v bradě  
a řasy téměř v ofině  
a měla ráda pecky v čokoládě,  
zbyly jen pecky, asi ne.

**R:** Tak se to v životě ...

**4.** = 1.



## ZPĚVNÍK

121. oddílu Stopaři

11. střediska podplukovníka Vally

Junáka – svazu skautů a skautek ČR

jaro 2012

**4B.** A holubícím dál rostou křídla dravců,  
družstevním rolníkům touha mořeplavců  
a lásce, té potvoře, sebevědomí,  
že jednou bude vládnout světem,  
tedy i nám a po nás našim dětem,  
které na tom budou stejně špatně jako my.

**5B.** Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní,  
platí i s úroky a napočítá s daní,  
u ženských je to přímo námět na horor,  
papuče letí pod pohovku,  
nákupní tašky padají na vozovku,  
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

**6A.** Až vám ta potvora zastoupí cestu,  
sedněte na zadek a sedte jak z trestu,  
jen ať si táhne, jak to dělají vandráci,  
láska se totiž, i když je převít,  
nikomu dvakrát nemůže zjevit,  
láska se totiž, i když je převít, nevrací.

**7A.** A nesmí vám to nikdy přijít líto,  
kupte si auto a cucejte chito,  
odreaďte se psychicky,  
protože jestli byste na ni měli myslet,  
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,  
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

**8B.** Převrhněte stůl, opusťte dům,  
fíkusy rozdejte sousedům,  
nechte vanu vanou, ať si přeteče,  
na světě není větší víra,  
pro žádnou z nich se tolik neumírá  
ani v žádné jiné zemi na světě.

## Něco o lásce

Pavel Dobeš

**1A.** Za ledovou horou a černými lesy  
je stříbrná řeka a za ní kdesi  
stojí domek bez adresy a bez dechu,  
bydlí v něm - nechci říkat "víla",  
ale co na tom, i kdyby byla,  
před lidmi se trochu skryla  
a víme o ní hlavně z doslechu.

**2B.** Že lidi rozumné blbnout nutí  
a není na ni nejmenší spolehnutí,  
co ji zrovna napadne, to udělá:  
z pubertáků chlapy a z chlapů puberťáky,  
o ženských nemluví, tam to platí taky,  
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

**3C.** Genetictí inženýři lámou její kód,  
po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,  
strkají hlavy pod vodovod  
a pak i oni nakonec podléhají.

## Amazonka

Hop-trop

- 1.** Byly krásný naše plány,  
byla jsi můj celej svět,  
čas je vzal a nechal rány,  
starší jsme jen o pár let.
- 2.** Tenkrát byly děti malé, ale život utíká,  
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.
- R.** Nebe modrý zrcadlí se  
v řece, která všechno ví,  
stejnou barvu jako měly  
tvoje oči džínový.
- 3.** Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,  
Amazonka říkali, a já hrdě přisvědčil.
- 4.** Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká  
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.
- R.** Nebe modrý zrcadlí se ...
- 5.** Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,  
vadil možná trampskej šátek, nosit dál's ho nechtěla.
- R.** Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,  
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,  
pořád stejná, přísahám.

# Anděl

Karel Kryl

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla  
C Ami C G7  
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,  
C Ami G7  
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,  
C Ami G7  
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,  
C Ami C G7  
abych mi mezi dveřmi pomohl hádat,  
C Ami G7 C  
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujeme ptáky,  
debatujeme o Bohu a hraní na vojáky,  
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,  
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R. A proto, prosím, věř mi ...

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,  
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,  
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,  
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R. A proto, prosím, věř mi ...

7. Jen černé turistické značky vaši cestu nyní měří  
a nepomůže už žádné snažení,  
pomůže jen to, v co člověk věří,  
dokud ještě chodil po zemi.

8. Všechny nás to pomyslení zebe,  
jedni se bojí a druzí strachují,  
my nevěříme v peko ani nebe  
a natož v lidi, co nás sledují.

9. Vytvořili jsme si svoje vlastní báje,  
my nechceme mezi žádný čerty rohatý,  
pojedem do březového háje  
a rozptýlit se dáme děvčaty.

10. Až to na nás přijde, tak ať muzika hraje,  
dechovka ať stojí před vraty,  
pojedem do březového háje  
a rozptýlit se dáme děvčaty.

## Na pranyři

Pavel Dobeř

1. V hospodě Na pranyři dneska vůbec nezapadá slunce  
a zavírá se o hodinu dýl  
na počest traktoristy Šulce,  
co se včera znovu narodil.

2. Sedíme, a je už po půlnoci  
a číšník nese další rundu s kofolou,  
posloucháme, jaký je to pocit,  
když se člověk nechťe stane mrtvolou.

3. Je to, jako když vám pole pod traktorem někam uhne  
a pluh nemůže brázdu zachytit,  
blbý na tom je, že člověk ztuhne  
a nemůže to nijak ovlivnit.

4. Pak vás dají do společné šatny,  
zhasnou světla a zapnou chlazení,  
norkový kožich by nebyl špatný,  
a něco od Rettigové ke čtení.

5. Po městě pendluje černý stejn, jednoho dne pro vás přihasí, neuslyšíte "congratulation", odveze vás v každém počasí.

6. V očích máte smrt a na tacháči deset nebo dvacet a stuha s tím, jak měli vás rádi, příjemně šimrá pod nosem, když už si ten úřad s kosou na vás zased', ukryje vás nejlíp černozem.

## Až vzlétnou ptáci

Spirituál Kvintet

1. Na předměstí stával dům, malý chlapec si tam hrával  
drak, co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.  
Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto  
když musí jít večer spát.

2. Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou  
vzpomínka mi zůstává na tu smutnou zemi krásnou  
na rybářské staré síti, na draka a malé dítě,  
které nemá si s kým hrát.

3. Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel,  
jako vánek šel kam chtěl smutné lampy lidem zhašel,  
pohádkovou dýchal vůni, mluvil řečí horských tůní,  
průzračnou jak dětský smích.

4. Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání,  
na dlani sníh dětství tál i když padal bez ustání,  
den začíná tichou flétnou, chvíli předtím, nežli vzlétnou  
hejna ptáků ve větvích.

5. = 1.

## Banka (Make love Cosa Nostra)

Hoboes

1. Ze starějch časáků a fotek zažloutlějch  
šklebí se chlap, co už se poldům dávno zdejch  
gangster má na kahančku, když kouří marijáčku  
miluje Paula Anku, je velkej lump.

2. Tuctovej ksicht a je to přece velkej šéf  
na Pátý avenue se třese každej sejf  
koťáky vycíděný, heroin a krásný ženy  
dolary upocený nejsou náš džob.

R. Jedeme přepadnout velikánskou banku  
ve vokýnku kulomet a dvě stě litrů v tanku  
ukradneme mraky dolarů  
sejdeme se večer u baru a tam je prochlastáme  
Zastřelíme poldu, co tu banku chrání  
naši velký loupeži už nikdo nezabrání  
soustředíme všechno úsilí  
poldové už shání posily a my je zastřelíme  
do břicha sekerou.

3. Nacpeme koťáky do pouzder podpažních  
namažem mechanismy zbraní trofejních  
naskáčem do chrysleru kašleme na aféru  
rozdělíme si sféru odkud až kam.

4. Novinové stánky, billboardy a kolečkoví bruslaři,  
Číňan, co umývá chodník, než otevře krám,  
na Bosně jezďej tanky, střílej se ogaři,  
nejlíp se člověku vrací, když zhruba ví, kam,  
pak bágly jedou rentgenem a ty si říkáš:  
možná jednou někdy příště,  
a pak jde všechno hladce jako poprava,  
Boeing stoupá nad letiště  
a naposledy křídly zamává.

## Lisa z N.Y.C.

Pavel Dobeš

<sup>E</sup>  
1. Novinové stánky, billboardy a kolečkoví bruslaři,<sup>F#mi H7</sup>  
z Atlantiku přišla noc a stále je hic,<sup>E</sup>  
tisíce liber špaget a uvaření kuchaři<sup>F#mi H7</sup>  
ze žhavyejch zdí mrakodrapů města a italskejch pizz,<sup>E</sup>  
a můj žlutěj taxík Broadwayí to stříhá přes ulice a třídy<sup>A</sup>  
se spoustou aut a neonovejch reklam kolem nás,<sup>F#mi H7</sup>  
dneska mám rande s Lisou v New York City<sup>E</sup>  
a běží mi čas.<sup>F#mi H7 E</sup>

2. Pak se mnou Lisa dělá chodecké závody  
od sochy Svobody po Brooklyn Bridge,  
naše dvě zničená těla - spojené národy  
padají do vody a odplovavaj pryč,  
cítíme štiplavý dým, je situace špatná,  
nad námi firemanů team hasí hořící dům,  
prosím tě, nechej tam hrát Erica Claptona,  
tu du du du du.

3. “Zítra mě,” říkám tamtý, “rozhodně nevolej”,  
vždyť ze všech životů tady mi poslední zbyl,  
taky jsem úplně country neboli švorcovej,  
rád projdu se vašimi sady sám napodíl,  
to možná proto, že chci umřít strachy,  
možná abych nebyl tolik pyšný,  
poskládám si sako na noc do křoví,  
nešumí tu air conditiony  
a nepřinesou žrádlo pánovi.

4. Bezdýmej prach a prvotřídní autáky  
falešný dolary a whisky hečťáky  
mafie naše máma decentně hejbe s náma  
you are my sugar baby make love get back.

# Bedna vod whisky

Hoboes

1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky,  
Ami C Ami E  
Ami C Ami E  
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,  
Ami C Ami E  
Ami E A  
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,  
Ami C Ami E  
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

R. Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,  
A D E A  
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká  
D E A  
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,  
D E A  
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám. Ami

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypítý,  
postavil bych malej dům na louce ukrytý,  
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven  
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R. Tak kopni do tý bedny ...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,  
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,  
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,  
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R. Tak kopni do tý bedny ...

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,  
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,  
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,  
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R. Tak kopni do tý bedny...

7. Cizí město, cizí jména, lidi vycházejí z kostela,  
zbyli jsme tu sami, auta odjela.

8. Smeká se to dolů z kopce, křeníme se přitom na sebe,  
zase jdeme špatně - opačně než do nebe.

R: Vracíme se domů cestou kolem košatého javoru,  
jak na něm rostou vrtulky, co létají bez motoru.

R: My radujem se z toho, i když třeba tráva žlutne po létě,  
my, co jsme jen jednou na světě.  
My musíme být šťastní, i když jenom tráva žlutne po létě,  
my, co jsme jen jednou na světě.



## Kostelíček

Pavel Dobeš

- 1.** Na kopci je kostelíček, cesta k němu není složitá,  
na zahradě tolik svíček, kdo je spočítá.
- 2.** Jaro, léto, podzim, zima, nevedou tam cesty tramvají,  
když tam dojdou se svým klukem, už v kostelíčku zpívají.
- R:** Co naučil se chodit, tak v devět hodin ráno každou neděli  
peřinu mi krade a skáče po mé posteli.
- R:** Týden člověk jezdí a těší se zas na doma,  
nad ránem se vrací, a cesta bývá pitomá.
- 3.** Po schodech mi vždycky zdrhne, žvatlá přitom ty své nesmysly,  
prý v kostelíčku zvoní, tak abysme o nic nepřišli.
- 4.** Zkontroluje vlčí máky, které se teď v týdnu rozvily,  
hlava se mu třepe v obilí.
- R:** Ztratí se mi v poli, a spěch se ho už absolutně netýká,  
když potká Ferdu Mravence anebo Brouka Pytlíka.
- R:** Leze po tý zemi, a vůbec ani neví, že je kulatá,  
jó, vona není špatná, nebejt tolik od bláta.
- 5.** Do kopce se kradem zadem až ku staré brance dřevěné,  
někteří z nás ji přeskočili, někteří jí projdeme.
- 6.** Než postaví všechny vázy, to je vždycky dávno poledne,  
vítr kytky shodí, a už je nezvedne.
- R:** Nevěšíme hlavy, vždyť vůbec o nic neběží,  
oba dva jsme zdraví a nikdo nám tam neleží.

## Blátivá cesta

Pacífk

- R.** Blátivou, blátivou cestou dál nechceš jít,  
kde jen máš touhu bláznivou,  
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.
- 1.** A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,  
ve slunci kotě usíná,  
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,  
život prej stále začíná.
- 2.** Z města tě vyhánějí ocelový stíny,  
jak dříve šel bys asi rád,  
z bejvalejch cest ti zbyly potrhany džíny,  
čas běží, je to ale znát.
- R.** Blátivou, blátivou ...
- 3.** Na poli pokoseným přepočítáš snopy,  
do trávy hlavu položíš,  
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,  
po jiným ani netoužíš.
- 4.** Měkký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,  
nad jezem kolébá se prám,  
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě léká,  
a přesto necítíš se sám.
- R.** Blátivou, blátivou ...

# Blues folsomské věznice

Greenhorns

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,  
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,  
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí  
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,  
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,  
pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right  
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádnej žert,  
sotva jsem do ní vlihl, hned zas vylihl jsem jak čert,  
místo jako kočka já utíkám jak slon,  
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,  
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.  
pravdu měla máma, radila: "Nechoď s tou holkou!",  
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

# Kocliřov 1, Svitavy 5

Pavel Dobeš

1. U silnice čekám na svůj stop,  
uprostřed mezi lány polí,  
a od obzoru po obzor je ticho jako hrob  
tam, kde stará státní kříží cestu třicetpět,  
Kocliřov jedna, Svitavy pět.
2. Pak slunce začlo bzučet, když jsem se k němu otočil,  
a rozostřovat se mi před očima,  
to žlutý práškovací čmelák vybral si mě nejspíš jako cíl,  
čekám už jenom, kdy se z jeho střílny ozve těžkej kulomet,  
Kocliřov jedna, Svitavy pět.
3. Ve snu vidím husté řady aut,  
které se po dálnicích ženou,  
pak jedem spolu na velbloudech, letíme, a já jsem kosmonaut,  
dneska už se přece nebudeme vracet zpět,  
Kocliřov jedna, Svitavy pět.
4. Táhneš mě jak řeka vodu z hor  
a jako řeku táhne moře,  
možná se jen mezi námi někde cestou zbláznil semafor,  
a někdo už zařídí, že auta začnou jezdit, že odbrzdí se svět,  
Kocliřov jedna, Svitavy pět ...

**R:** Škoda, že holky tu nejsou s námi,  
no ale lodě plujou - přístavy zůstávají.  
Ať barman dělá led, ať zablokuje levý střed,  
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,  
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,  
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet.

## Betty

*Hop trop*

**1.** Já na plachtu svého vozu jako každé jsem si psal:  
“Hrab a dři anebo umři!” a pak na západ se hnál,  
z plachty dávno jsou už cary, ale heslo platí dál,  
mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral.

**R.** Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknů špunt,  
upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,  
doufám, že to s nima zmáknů, vodsad dál už nepudem,  
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

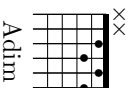
**2.** Zarazíme první kolík, druhéj támhle musí bejt,  
za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,  
jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojd mě vobejmout,  
tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.

**R.** Betty, vyndej z bedny soudek ...

## Divoké koně

Jarek Nohavica

1. /: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :/  
Ami Dmi Ami C Dmi Dmi  
Dmi Ami Dmi Ami Dmim F  
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,  
Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami  
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor,  
sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor?
3. Snad vesmír nad vesmírem, snad listek na věčnost,  
naše touhu, ještě neumírej, sil máme dost.
4. V nozdrách sláadne zápach klisen na břehu jezera,  
milování je divoká píseň večera.
5. Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,  
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.
6. Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat,  
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.
7. Já viděl divoké koně ...



## Jumbo jet

Pavel Dobeš/Jarek Nohavica

1. V parkhotelu rozjížděl se fet,  
G  
my museli jsme na letiště jet,  
C D  
dneska už nám nikde nenalejou.  
C  
Byl to přesně ten bar,  
kde kluci řezou do kytar  
C G G  
a furt dokola zpívají "go go go".
- R: Skoda, že holky tu nejsou s námi,  
Fmi D A  
no ale lodě plujou - a přístavy zůstávají.  
G  
Začínáme noční let nad planetou jménem svět,  
C D G  
teď ke startu se krčí naše Jumbo jet.
2. Na sto procent otáček jdou motory,  
pak ohně začnou šlehat z každé komory  
a zvuk se začne třepat nad plochou.  
Noční Praha, neónové reklamy, pak Frankfurt, Londýn pod námi,  
a nám zní v uších stále ještě "go go go".
- R: V kabině budík na budíku,  
naše lasery měří, jak se vzdouávají vlny Atlantiku,  
rychlost: patnáct set, výška: deset pět,  
nocí letí naše parta starým dobrým Jumbo jet.
3. Pozdravujem velitele vzdušných sil  
a taky George na majáku v Orresville,  
a vůbec všechny, co jsou stále na nohou.  
Zvětšují se žluté pásy ranveje,  
dobře víš, jak lidské slovo zahřeje,  
když ve sluchátkách slyšíš "go go go".

## Ještě mi scházíš

Jaromír Nohavica

<sup>Ami</sup>1. Ještě se mi o tobě zdá, ještě mi nejsi lhostejná,  
<sup>Ami/G</sup>ještě mě budí v noci takový zvláštní pocit,  
<sup>Ami/G</sup>ještě si zouvám boty, abych snad neušpinil  
<sup>Dmi</sup>naš nový běhoun v síni.  
<sup>Difdim</sup>

<sup>Ami</sup>**R:** Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivýkl,  
<sup>C</sup>že nepřicházíš, že nepřiđeš,  
<sup>C/H</sup>že zvonek nezazvoní, dveře se neotevřou,  
<sup>Ami</sup>že prostě jinde s jiným jseš,  
<sup>G</sup>ještě mi scházíš, ještě stále mi scházíš.  
<sup>E</sup>  
<sup>Ami</sup>  
<sup>Ami/G</sup>  
<sup>F</sup>  
<sup>Ami/G</sup>  
<sup>F</sup>  
<sup>Ami/G</sup>  
<sup>F</sup>

**2.** Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech  
a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert,  
ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece,  
ještě jsi ve všech věcech.

**R:** Ještě mi scházíš...

## Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

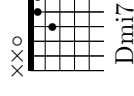
<sup>C</sup>1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,  
<sup>Emi</sup>včera jsem nespál a ani dnes nespocinu,  
<sup>Dmi7</sup>svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,  
<sup>F</sup>ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.  
<sup>G</sup>  
<sup>F</sup>  
<sup>G</sup>  
<sup>Emi</sup>  
<sup>Dmi7</sup>  
<sup>G</sup>

**2.** Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,  
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,  
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,  
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

**3.** Do alba jízdenek lepím si další jednu,  
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,  
za oknem mihá se život jak leporelo,  
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

**4.** Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,  
houpe to, houpe to na housenkové dráze,  
i kdyby supi se slítali na mé tělo,  
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

**5.** Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,  
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"  
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,  
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo,  
že dokud se zpívá ještě se neumřelo



## Dům U vycházejícího slunce

1. Snad znáš ten dům za New Orleans,  
Ami C D F  
ve štítu znak slunce má,  
Ami C D F  
je to dům, kde lká sto chlapců ubohých  
Ami C D F  
a kde jsem zkejs' i já.  
Ami E

2. Mý mámě Bůh dal věnem svatebním  
jen prát a šít blue jeans,  
táta můj se flákal jen  
sám po New Orleans.

3. Bankrotář se zhroutil před hernou,  
jenom bídu svou měl a chlast,  
k putykám pak táh' tu pouť mizernou  
a znal jen pít a krást.

4. Být matkou, dám svým synům  
lepší dům, než má kdo z vás,  
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,  
ale je v něm sníh a mráz.

5. Kdybych směl se hnout z těch kleší,  
pěší vytrhnout tu mříž,  
já jak v snách bych šel do New Orleans  
a měl tam k slunci blíž.

6. = 1.

## Já neumím

Jaromír Nohavica

1. Já neumím psát velkou poezii,  
Emi Hmi C G  
daktylský hexametr není můj svět,  
Emi D  
mám jeden starý svetr, v kterém žiji  
G Ami D7  
už moc let.

2. Pan Havlíček, než umřel na souchnotě,  
učil mne velkou českou abecedu,  
a tak se poflakuju po životě,  
jak dovedu.

R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,  
G Ami D7  
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,  
G Ami D7  
sám sebe povoluju, sám sebe zakazuju,  
Ami D7  
ničeho nelituju, -ju, -ju ...

3. Jsem voják, který nemá ani frčku,  
vojín, co běží vždycky v první řadě,  
chrání mě jenom úzký kmínek smřčku  
v kanonádě.

4. S četaři absolventy hraju pokra,  
ale když přijde na lámání chleba,  
je jejich obuv suchá, moje mokrá,  
jak je třeba.

R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,  
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,  
sám sebe zakazuju, povoluju, nelituju, -ju, -ju ...

**R:** A ona ať oči klopí,

ať se v těch hlubinách neutopím,  
kéž bych tak neviděl, neslyšel,  
co nikdy, nikdy nepochopím.

6. Ještě se třpytí jak slza na kameni,  
a už tu není, zmizela bez loučení,  
ani ten v černém dvakrát si neví rady,  
pán si přál platit, zvlášť nebo dohromady?

## Fi-li-mi

*Spirituál Kvintet*

1. Čert aby vzal už tuhle trať, kdo hledáš práci, tak se ztrať,  
že nemáš prachy, no tak ať, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej, fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,  
fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej, vo tom si teď zpívám.

2. Jen pražec chop a kolej suň, chýť lano, táhni jako kůň,  
pod tíhou jako medvěd fuň, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

3. Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad',  
na vodu smíš jen vzpomínat, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

4. Když konečně máš vody dost, určitě přes ni stavíš most,  
kláda ti ráda zlomí kost, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

5. Na rukách už jsem potěžkal většinu těch okolních skal,  
ještě to cejtí každěj sval, jó, vo tom si teď zpívám!

R. Fi-li-mi ...

6. Slunce už dělá z trávy troud,  
jen kdybych se směl vodsad' hnout,  
na tuhle trať zapomenout, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

6. Jen Bůh mi víru zachovej a nasednout mi sílu dej,  
můj vagón bude pérovej,  
jó, vo tom si teď zpívám!

R. Fi-li-mi ...

## Dvakrát

Vlasta Redl

1. Dvakrát dvě deci přede mě postavil pán,  
musel si přeci všimnout, že jsem tu sám,  
dvakrát se uklonil, dvakrát poděkoval,  
skupina spustila "Andulko Šafářová".

2. Ach, to je muzika, až se mi srdce svírá,  
ještě že na dvojité Nelson dvakrát se neuhrá,  
od stolu vstávají ti, co tu nejsou sami,  
tak proč stojíš u mě, dívenko s květinami.

3. Holky rty špulí na stébla v citrokolách,  
všechny jsou v stejném - copánky, maše, volán,  
všechny si naráz dávají hádat z dlaně,  
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně.

R: A tak provlákám skrz to hluché,  
velblouda i jenly uchem,  
to jsem netušil, že je to tak  
náramně jednoduché.

4. To je ta pravá chvíle pro autogramy,  
plaše se sklání a voní fialkami,  
raději jděte mi z očí, tajemná Eurydiko,  
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko.

5. Samoto, samoto, laskavá domovino,  
syn se ti vrátil, tak ještě dvakrát víno,  
ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé,  
ať se smím loudat pár kroků za osudem.



## Bleděmodře

Pavel Dobeš

**R:** Bleděmodře je život nadepsaný sešit,  
který ovšem není trhací,  
zpátky dá se těžko něco řešit,  
v něm jenom dopředu každý list se obrací.

**1.** Když člověk končí hru prohranou,  
odstranit chce stránku z toho dne,  
do koše ji hodí zmačkanou  
a na konci mu druhá vypadne.

**R:** Bleděmodře...

**2.** Když stránku jednou někdo polije  
anebo ji v slzách umáčí,  
písmo se na ní rozpije  
a život není jinačí.

**R:** Bleděmodře...

## Fram

Wabi Daněš

**1.** Žas mě to táhne o kus dál, zas nemám doma nikde stání,  
desítky důvodů si sháním, už abych na cestu se dal.

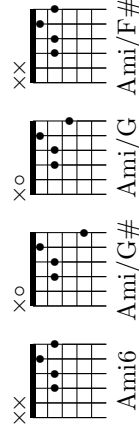
**2.** Pelikán křídly zamával, vítr je příhodný a stálý,  
za námi slunce mosty pálí, tak proč bych ještě vyčkával.

**R.** Klenotník měsíc zavřel krám,  
z výkladu svoje šperky sklízí,  
obrysy domů v dálce mizí,  
tak naposled ti zamávám  
z paluby lodi jménem Fram.

**3.** Dávno už vyvětral se dým mých věčných cigaret a dýmek,  
ty žiješ jenom ze vzpomínek, a já se stále nevracím.

**4.** Námořní mapy pokryl prach, mé knihy nikdo neutírá,  
nevíš, zda právě neumírám tam někde na ledových krách.

**R.** Klenotník měsíc zavřel krám, z výkladu svoje šperky sbírá,  
chlap jen tak lehce neumírá, na modré lodi jménem Fram  
tě za pár roků vyhledám.



## Frankie Dlouhán

1. Koilk je smutného, když mraky černé jdou  
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,  
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,  
za čas odletěl, každý zapomněl.

R. Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,  
po státech toulal se jen sám,  
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.  
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,  
a každej kdo s ním chvíli byl,  
tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,  
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.  
A když pak ranče večer tiše usínaj,  
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,  
jeho srdce spí, tiše klidně spí.  
Bůh ví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,  
farář píseň pěl, umíráček zněl.

## Bahama rum

Jaromír Nohavica

1. Celou noc pili jsme Bahama rum a pojídali sušené keksy,  
měla jsi na sobě žluté Harley tričko a bylo ti knap a sexy,  
pak jsme se mилоvali a z kazeťáku zpívala Barbra,  
tak to šlo noc co noc, hm hm, od Mikuláše do Vánoc.

2. Pak došel dopis na národní výbor, tvůj souseď je patrně fízl,  
řeklas' mi: "Chlapče, je mi toho vážně líto,  
ale bacha, abys něco neslízl."  
A tak jsem odešel pryč a tvoje vlasy voněly hlínou,  
paks' tady nebyla, hm hm, od Vánoc do apríla, la la ...

3. V červnu mi přišla domů pohlednice s razítkem Baden Baden,  
jó, bylas' vždyccky velká krasavice, a teď je s tebou amen,  
v Potravinách mi vyprodali Bahama rum,  
za nos' mě vodila, hm hm, od apríla do apríla.

## Akordy

Karel Piňhal

<sup>E</sup>  
**1.** Nejkrásnější akord bude A-maj,  
<sup>E</sup>  
prstíky se při něm nepolámají".  
<sup>A</sup> Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,  
<sup>A</sup> každý večer naplníme balón horkým vzduchem.

**2.** V stratosféře hrajeme si A-maj,  
i když se nám naši známí chlámají".  
Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,  
stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.

**3.** A-moll všechny city rázem schladí,  
dopadneme na zem na pozadí.  
Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,  
dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.

<sup>A</sup>  
**R:** Od A-dur je jenom kousek k A-maj,  
<sup>F#m7</sup> proto všem těm, co se v lásce zklamají":  
<sup>A</sup> vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,  
<sup>A</sup> každá holka pro někoho má sluch absolutní.

**4.** V každém akord zní, aniž to tuší,  
zkusme tedy nebýt k sobě hluiší.  
Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,  
jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.

<sup>E</sup>  
\* Pro ty, co to A-maj v lásce nemají",  
<sup>E</sup> moh' bych zkusit zahrát třeba C-maj ...

## Hajnej Hruška

Hop trop

<sup>Emi</sup>  
**1.** Na pařez já usednu si v lesním pološeru  
<sup>C7</sup> a na hajnýho vzpomenu si, jenž má hezkou dceru,  
<sup>C7</sup> na hajnýho Hrušku a jeho dceru - samej skvost,  
<sup>D7</sup> jenže von má pušku a s puškou střeží dcery ctnost.

**2.** Na pařezu přemejšlím, a dá to velkou fušku,  
jak bych vyzrál na hajnýho, na hajnýho Hrušku,  
na Hrušku a jeho zbraň a křepeláka Azora,  
kterej hlídá jako saň vchod do hájovny ze dvora.

<sup>Emi</sup>  
**R.** A šteká přitom na srnce, na datly i žlůvy,  
<sup>C7</sup> na ťuhýka na trnce, na vejry i sůvy,  
<sup>Ami</sup> na chudáka vandráka von šteká ponejvíce,  
<sup>Ami</sup> vidí ve mně pytláka, co líčí na zajíce.

<sup>Emi</sup>  
\* Vrr haf, vrr haf, sypej si to, vrr haf, vrr haf, fuj fuj fuj,  
<sup>Emi</sup> vrr haf, vrr haf, sypej si to, padej pryč a upaluj!

**3.** Hruška zbystří sluch i zrak a vzkřikne:"Namouvěru,  
zas je tu ten darebák, co zprznit mi chce dceru,  
zas je tu ten chuligán, co slídí, kde je dcerka,  
jenže já se do něj dám a proženu mu perka!"

**4.** A už běží, v hubě pěnu, dělá dlouhý kroky,  
pušku k palbě připravenu, má v ní srnčí broky,  
letí, letí jako blesk ze světlice na dvorek,  
ve vočích má divnej lesk i jeho pejsek Azorek.

**R.** Ten, kterej má rád štvance na lišky i kance, když vypukne pralice, vždycky v ní má šance, on si troufne na zvíře tak, jako medvěd velký, a milýho trempíře chce kousnout do pr...avý ruky.

**5.** Vím, jak vyzrát na hajnýho, ba i na Azora: vyšťuduju na vrchního lesů revizora, až přijedu na kontrolu se služební volhou, postavím je do pozoru, což je mojí touhou.

**6.** Počkej, hajnej, povím na tě, že jsi prodal jedli, žeš' ji střelil nastojatě, a on bude zbledlý, "smilujou se, revizore, vždyť mám doma dceru," jenže, Hruško, na tou dceru já už dávno ... hej, beru!

**Rec.** Tak teda, tatínku, do smrti dobrý, ne?

\*. A to bude asi všecko, na zdí visí puška, pod ní kolíhá mi děcko můj tchán - hajnej Hruška ...

## Ahoj, slunko

*Jaromír Nohavica*

**1.** Ahoj, slunko, tobě to teda dneska sekne,  
včera mi bylo smutno, ale dneska už je zase mírně pěkně,  
já, někdy se zdá, že něco nejde, ale ono to pak jde,  
doba, ta není zlá, to jenom některé vteřiny jsou zlé.

**2.** Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že jsi ještě,  
osuš mi moje vlasy, jsou promáčené předvčerejším deštěm,  
no, prostě jsem zmok', našťestí voda teče vždycky shora dolů,  
třicátý druhý rok to takhle přes překážky táhnem spolu.

**3.** Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že tě vidím,  
doma mi bylo smutno, a tak jsem vyšel zase mezi lidi,  
srdce potřebuje svý, a kdo bere, měl by taky něco dát,  
člověk, ten není zlý, jen prostě některé lidi nemám rád.

**4.** Ahoj, ahoj, slunko, ty máš dneska hezké tváře  
a kdyby mělo snad být smutno, tak na to já mám svoje opraváře,  
a tak dál mi sviť, a až zalezeš za mraky jako tečka,  
vylezeš zase, víd', a tu chvilku, než to bude, tu já přeckám.

Ahoj, ahoj, slunko, ahoj, ahoj, slunko,  
ahoj, ahoj, slunko, ahoj ...

4. Pod žádama uhlí mám a deku děravou,  
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,  
navečer jsem do vagonu zalez' jako krab,  
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,  
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

R. To znám...

5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,  
usmála se, zamávala, z vagonu jsem spad',  
jááku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",  
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,  
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

6. = 2.

R. To znám...

## Hlídač krav

Jarek Nohavica

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:  
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,  
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,  
takový doktor sedí pěkně v suchu,  
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"  
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

R. Já chci mít čapku s bambulí nahoře,  
jíst kaštany, mýt se v lavoře,  
od rána po celý den zpívat si jen,  
zpívat si: pam pam pa dam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,  
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:  
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,  
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,  
každý na mě hleděl jako na pytel blech,  
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R. Já chci ...

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,  
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,  
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,  
s nohama křížem a s rukama za hlavou  
koukám nahoru na oblohu modravou,  
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R. Chtěl bych mít ...

# Hotel Hillary

*Poutníci*

**1.** Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,<sup>Ami</sup>  
<sup>F</sup> máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,<sup>G</sup>  
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,<sup>Emi</sup>  
<sup>F</sup> jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.<sup>Ami</sup>

**R.** A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,<sup>F</sup>  
<sup>Dmi</sup> zahodili lampióny a naši hospodu,<sup>D</sup>  
<sup>F</sup> ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin  
<sup>Dmi</sup> a žádostivost těla a pak radost z volovin,<sup>D</sup>  
a ta nám zbejvá.<sup>Ami</sup>

**2.** Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,  
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,  
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,  
a cenzoři nám kázali o správným umění.

**R.** A tváře měli kožený ...

**3.** A tak válčím s nostalgii, bují ve mně jako mech,  
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,  
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,  
a já vyhážu ty černý stulhy funebrákům navzdory.

**R.** Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,  
zahodíme lampióny a najdem hospodu,  
a tam svýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin  
a žádostivost těla a pak radost z volovin,  
/: a ta nám zbejvá. :/

# Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

*Hoboes*

**R.** To znám, to dobře znám,<sup>Dmi</sup> znám, znám,<sup>Ami</sup>  
<sup>E7</sup> na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,  
<sup>Dmi</sup> to znám, to dobře znám, znám, znám,<sup>Ami</sup>  
<sup>E7</sup> na kolejích nejsem nikdy sám.<sup>Ami</sup>

**1.** Shejbní hlavu, kamaráde, tunel před námi,<sup>Ami</sup>  
<sup>Dmi</sup> veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,<sup>E7</sup>  
v boudě dobrej mašiníra není žádnej srab,  
<sup>Ami</sup> i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,<sup>E7</sup>  
<sup>E</sup> jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.<sup>Ami</sup>

**2.** Když z komína vod mašiny letí černej dým,  
na tom světě jenom jednu věc na tuý vím,  
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,  
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,  
jó, chudej hobo není nikdy sám.

**R.** To znám...

**3.** Za žádama Frisco, semafor je zelenej,  
vlak to žene do tmy jako bejček splešenej,  
radujte se, občánkové, hoboes jedou k vám,  
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,  
jó, chudej hobo není nikdy sám.

## Zachraňte koně

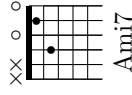
Kamelot

**1.** Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,  
věř mi, koně pláčou, povídám,  
to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly  
hejna kohoutů, a bůhví kam.

**R.** Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,  
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,  
než přišla chvíle, kdy hřívy bílé  
pročesal plamen, spálil na troud.

**2.** Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,  
já viděl, jak to hříbě umírá,  
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,  
jak tíše pláče, oči přivírá.

**R.** Zachraňte koně...



## Hudsonský šífy

Wabi Daněk

**1.** Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený  
jako já, jó, jako já,  
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,  
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

**2.** Ten, kdo nepřikládal uhlí, šíf když na měčinu vjel,  
málo zná, málo zná,  
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,  
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

**R.** Ahoj, páru tam hod,  
ať do pekla se dříve dohrabem,  
johoho, johoho.

**3.** Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků  
jako já, jó, jako já,  
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,  
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

**4.** Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,  
málo zná, málo zná,  
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,  
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

**R.** Ahoj, páru tam hod ...

**5.** Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad  
jako já, jó, jako já,  
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,  
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, jó, jako já, kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě přímá kluk, ať se na hudsonský šifry najmout dá, johoho.

**Válka růží**

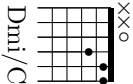
*Spirituál kvintet*

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,  
nad ztichlým polem válečným, derry down, A  
jen ticho stojí kol kolem a vítěz plení vlastní zem, Dmi/C Bp A  
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down. Dmi A

2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,  
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,  
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,  
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

3. Dva erby, dvoji korouhev, derry down, hej, down-a-down,  
dva rody živí jeden hněv, derry down,  
kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,  
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

4. Dva erby, dvoji korouhev, derry down, hej, down-a-down,  
však hlína pije jednu krev, derry down,  
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,  
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.





## Už to nenapravím

Máci

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,  
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,  
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,  
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,  
že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka  
zadní otevřená, zadní otevřená,  
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,  
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,  
že jsi unavená, že mě unavená.

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,  
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,  
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,  
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.  
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,  
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,  
láska nerezaví, láska nerezaví,  
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,  
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,  
už to nenapravím, už to nenapravím.

## Jarní tání

Brontosauři

1. Když první tání cestu sněhu zkříží  
a nad ledem se voda objeví,  
voňavá zem se sněhem tiše plíží,  
tak nějak líp si balím, proč, Bůh ví.

R. Přišel čas slunce, zrození a tráť,  
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,  
/: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,  
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,  
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,  
jaro je lék na řeči, co nás nudí,  
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

R. Přišel čas slunce ...

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,  
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,  
pak bych měl naději, že i příští jaro  
bude má země zdravá jako buk.

R. Přišel čas slunce ...  
+ oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

## Jdem zpátky do lesů

Žalman

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou, <sup>Ami7 D Ami7 C G</sup>  
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou, <sup>Ami7 D Ami7 G C G</sup>  
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, <sup>Ami7 D Ami7 G Emi</sup>  
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu? <sup>Ami7 D Ami7 G D</sup>

R. Z ráje, my vyhnání z ráje, <sup>G Emi</sup>  
kde není už místa, prej něco se chystá, <sup>Ami7 C7 G D</sup>  
z ráje nablýskaných plesů <sup>G Emi</sup>  
idem zpátky do lesů za nějaký čas. <sup>Ami7 C7 G</sup>

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,  
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,  
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,  
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R. Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunu,  
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,  
zabalíme všechny, co si dávají rande za branou,  
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R. Z ráje...

## Tunel jménem Čas

Hoboes

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů, <sup>E G#mi E7 A</sup>  
těch asi už se nezavíš do posledních dnů, <sup>Ami E F#7 H7</sup>  
a hvězdy žhavějch uhlíků ti nikdy nedají spát, <sup>E G#mi E7 A</sup>  
tvá dráha mříí k tunelu a tunel, ten má hlad. <sup>Ami E F#7/5- E</sup>

2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,  
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,  
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj hlas,  
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,  
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,  
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,  
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích  
a honky-tonky piána a uplakany smích  
a písničky a šťastný míle na tulácký pas  
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,  
snad nákej minér šikovnej ten tunel zaválí  
a veksí zpátky přehodí v té chvíli akorát,  
i kapela se probudí a začne zase hrát.

6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,  
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,  
ten konec moh' bejt veselý, jen nemít tenhle kaz,  
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

**Rec.** Snad se chtěl modlit:

”Vím, trestat je lidský,  
ale odpouštět božský,  
snad mi tedy Bůh odpustí ...”

**R.** Jen tři kříže z bílého kamení  
jsem jim do písku poskládal,  
slzy v očích měl a v ruce, znavený,  
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

## Kdysi a kdesi

Šlitri/Suchý

**1.** Kdysi a kdesi<sup>C</sup> bylo nebylo,<sup>F</sup>  
minomety metaly a dělo páli<sup>C</sup>lo,  
pan velitel roty na to nebral ohledy,<sup>F</sup>  
řek<sup>G</sup>’, abych si obul boty a šel na zvědy.<sup>C</sup>

**R.** Vyfasujem kvér a flašku<sup>C</sup> džinu,<sup>G</sup>  
skrže tmu si tunel vydlabem,<sup>C</sup>  
přes Waterloo za Hercegovinu,<sup>G</sup>  
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.<sup>C</sup>

**2.** I vyšel jsem za malou chvíli směrem k severu,  
aby Turci netušili, že je nežeru,  
že mám bodák na bodání, pažbu k bušení,  
Taliáni nemaj’ zdání ani tušení.

**R.** Vyfasujem kvér a flašku džinu ...

**3.** V zákopech si Němci tiše seděli,  
aniž tu neděli o mě něco věděli,  
času bylo málo a mě to hnalo tam,  
kde se zdálo, že Tatarům hlavu zamotám.

**R.** Vyfasujem kvér a flašku džinu ...

**4.** Švédové si právě pekli vepřový,  
když tu jsem na ně náhle vyběh’ ze křoví,  
jejich jediná mě střela minula,  
a tak jsem tu bitvu v Kentu vyhrál tři-nula.

**R.** Vyfasujem kvér a flašku džinu ...

## Kláda

*Hop trop*

1. Celý roky prachy jsem si skládal,  
D Hmi  
nikdy svýho flioka nepropil,  
A Hmi  
vod lopaty měl vohnutý záda,  
D Hmi  
paty od baráku jsem neodlepil,  
A Hmi  
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,  
D Hmi  
tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,  
brácha řek' mi, že by se mnou šel,  
tak jsem háky, lana, klíny koupil,  
a sekýru jsme svojí každej doma měl,  
a plány veliký, jak tajn budem se mít,  
nikdo z nás pro holku nebrečel.

R. D Hmi  
Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!  
G D Emi F#  
S tou si, bráško, netykej, netykej!

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,  
není těžký, vždyť jsme fikaný,  
ten rok bylo jaro ale skoupý,  
a teď jsme na dně my i vory svázaný,  
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,  
jen kus práce nedodělaný.

R. Duní kláda ...

## Tři kříže

*Hop trop*

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,  
Dmi  
který v drápech má ďábel sám,  
Dmi A#mi  
bílou přídí šalupa "My Grave"  
C A#mi  
míří k útesům, který znám.  
Dmi A#mi Dmi

R. F C A#mi  
Jen tři kříže z blýho kamení  
Dmi A#mi Dmi  
někdo do písku poskládal,  
F C A#mi  
slzy v očích měl a v ruce, znavený,  
Dmi A#mi  
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,  
samý pití a rvačky jen,  
chřestot nožů, při kterým přejde smích,  
srdce-kámen a jméno Stan.

R. Jen tři kříže...

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,  
štěkot psa zněl, když jsem se smál,  
druhej kříž mám a spím pod zemí,  
že jsem falešný karty hrál.

R. Jen tři kříže...

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,  
Fatty Rogers těm dvěma život vzal,  
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

## Tři bratři

Spirituál kvintet

1. Tři bratři žili kdys v zemi skotské,  
v domě zchudlém jim souzeno žít,  
ti kostkama metali, kdo z nich má jíti,  
kdo z nich má jít,  
kdo z nich má na moři pirátem být.
2. Los padl a Henry už opouští dům,  
ač je nejmladší z nich, vybrán byl,  
by koráby přepadl, na moři žil,  
na moři žil,  
své bratry z nouze tak vysvobodil.
3. Po dobu tak dlouhou, jak v zimě je noc,  
a tak krátkou, jak zimní je den,  
už plaví se Henry, když před sebou objeví  
loď, pyšnou loď:  
"Napněte plachty a kanóny ven!"

4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,  
z vln už ční jenom zvrácený kýl,  
teď Henry je boháč, když boháče oloupil,  
loď potopil,  
své bratry z nouze tak vysvobodil.

5. Do Anglie staré dnes smutná jde zvěst,  
smutnou zprávu dnes dostane král,  
ke dnu klesla pyšná loď poklady Henry si  
vzal, on si vzal;  
střezte se moře, on vládne tam dál!

## Kluziště

Karel Piňhal

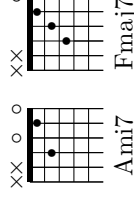
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy  
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,  
nejdřív ale chytil slinu, pak šáh' kamsi pro pivo,  
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

R. Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou  
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,  
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou  
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,  
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,  
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi  
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R. Zatím tři bílé vrány ...

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,  
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,  
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,  
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.



# Kometa

Jarek Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,  
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

E7

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,

až příště přiletí, my už tu nebudem,

my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,

spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

R. O vodě, o trávě, o lese,

G7

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

o lásce, o zradě, o světě

E

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Ami

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,

pan Kepler rozepsal nebeské zákony,

hledal, až našel v hvězdářských triedrech

tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,

že jenom z člověka člověk se narodí,

že kořen s větvením ve strom se spojuje

a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R. Na na na ...

7. Z trní si lůžko zhotovit dej,

druhé z růží pro mě nech stát,

jen pýchy své a Boha se ptej,

proč nechci víc tvou ženou se stát.

## Trh ve Scarborough

*Spirituál kvintet*

<sup>Emi</sup> 1. Příteli, máš do Scarborough jít,  
<sup>G</sup> <sup>Emi</sup> <sup>A</sup> <sup>Emi</sup>  
dobře vím, že půjdeš tam rád,

<sup>G</sup> <sup>F#mi</sup> <sup>Emi</sup> <sup>D</sup>  
tam dívku najdi na Market Street,  
<sup>Emi</sup> <sup>A</sup> <sup>C</sup> <sup>D</sup> <sup>Emi</sup> <sup>D</sup> <sup>Emi</sup>  
co chtěla dřív mou ženou se stát.

2. Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít,  
za jehlu niť však smí jenom brát  
a místo přize měsíční svít,  
bude-li chtít mou ženou se stát.

3. Až přijde máj a zavoní zem,  
šátek v písku přikaž ji prát  
a ždímat v kvítí jabloňovém,  
bude-li chtít mou ženou se stát.

4. Z vrkočů svých ať uplete člun,  
v něm se může na cestu dát,  
s tím šátkem ať vejde v můj dům,  
bude-li chtít mou ženou se stát.

5. Kde útes ční za přívaly vln,  
zorej dva sáhy pro růží sad,  
za pluh ať slouží šípkový trn,  
budeš-li chtít mým mužem se stát.

6. Osej ten sad a slzou ho skrop,  
choď těm růžím na loutnu hrát,  
až začnou kvést, tak srpu se chop,  
budeš-li chtít mým mužem se stát.

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf  
zpod rukou umělce, který už nežije,  
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,  
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru  
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,  
až přistě přiletí, ach, pýcho marnivá,  
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

**R.** O vodě, o trávě, o lese,  
o smrti, se kterou smířit nejde se,  
o lásce, o zradě, o světě,  
bude to písnička o nás a kometě ...

# Krutá válka

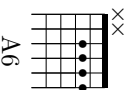
*Spirituál kvintet*

1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,  
 hoř dál plamen války a ráno je blíž,  
 chci být stále s tebou, až trubka začne znít,  
 lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!

**2.** Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak přípnu nůž, poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž, tvůj kapitán tě čeká, pojď, musíme už jít, noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!

**3. Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach, do mých dívej se oči, tam není strach, když výšřel tě raní, kdo dával by ti pít, hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!**

**4.** Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říci, každá chvíle je krátká a já nemám víc, já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná, nech mě ít vedle sebe ... Poid, lásko má!



# Toulavej

*Vojta Kidák Tomáško*

1. Ně<sup>Ami</sup>kdo z vás, kdo chu<sup>G</sup>tnal dálku, jed<sup>Ami</sup>en z těch, co ro<sup>E</sup>zuměj<sup>Ami</sup>,  
ať v<sup>Ami</sup>ám pov<sup>F</sup>í, proč m<sup>G</sup>i řík<sup>E</sup>aj<sup>Ami</sup>, proč m<sup>F</sup>i řík<sup>E</sup>aj<sup>Ami</sup> Toulavej<sup>E</sup>.

**2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej, tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.**

**R.** <sup>F</sup>Sobotní ráno mě <sup>G</sup>nevidí u <sup>G7</sup>cesty s <sup>C</sup>klukama stát  
<sup>F</sup>na půdě celta se <sup>G</sup>prachem <sup>F</sup>stydí a <sup>G</sup>starý songy jsem <sup>G</sup>zapomněl hrát,  
<sup>Ami</sup>zapomněl hrát.

**3. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zle, malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.**

**4. Každý měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložeš, je to fajn, vždyť přece zpíváš, třeba smutně, Toulavej.**

## R. Sobotní ráno mě nevidí ...

**5.** Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: no tak jdem, známí kluci ruku stisknou, řeknou: víítej, Toulavěj.

**6. Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabolej,**  
celou noc jím bude zpívat jeden blázen - Toulousei.

**R.** Sobotní ráno nám polejí vsíříc, budeme u cesty stát,  
vypraším celtu a můžu vám říct, že na starý songy si vzpomenu  
rád,  
vzpomenu rád.

7. Ně<sup>A<sub>mi</sub></sup>kdo z v<sup>A<sub>mi</sub></sup>ás, k<sup>G</sup>do ch<sup>A<sub>mi</sub></sup>utnal d<sup>E</sup>á<sup>F</sup>lku, j<sup>E</sup>ed<sup>A<sub>mi</sub></sup>en z t<sup>E</sup>ě<sup>A<sub>mi</sub></sup>ch, co r<sup>E</sup>ozu<sup>E</sup>mě<sup>E</sup>j',  
a<sup>A<sub>mi</sub></sup>t v<sup>A<sub>mi</sub></sup>ám p<sup>F</sup>ov<sup>F</sup>í, p<sup>F</sup>ro<sup>F</sup>č m<sup>E</sup>i ří<sup>E</sup>kaj', p<sup>E</sup>ro<sup>E</sup>č m<sup>E</sup>i ří<sup>E</sup>kaj' T<sup>E</sup>ou<sup>E</sup>lav<sup>E</sup>e<sup>E</sup>j.



## Tak si tam stůj

Hop trop

1. Tak si tam stůj, já dál tě klidně na krajnici nechám,  
tak si tam stůj, už za chvíli se hodně sešerí,  
nezastavím, a nebude to tím, že zrovna spěchám,  
nezastavím, když vidím, že mi někdo nevěří.

R. Polykám dálku, letí mi čas,  
když nezamáváš, tak vem tě das.

2. Tak si tam stůj, já napíšu do špíny na kontejner,  
tak si tam stůj, já cestou s někým povídat si chtěl,  
nezastavil můj udejchanej zablácenej trailer,  
nezastavil, tvý pohrdavý oči uviděl.

R. Polykám dálku, letí mi čas...

3. Tak si tam stůj, snad naloží tě nákej lepší auták,  
tak si tam stůj, už za chvíli tě večer zastudí,  
zastavím tam, kde za pár hodin vystřídá mě parťák,  
zastavím tam, kde za zádama se mi probudí.

## Krysař

Pacifik

1. Bylo to v dobách osvícených, před branou krysař stál,  
městem šlo jako pohlazení, když na píšťalu hrál.  
Viděl jak brány otvírají, jak každý šel mu vstříc,  
že lidé jeho píseň znají, každý chtěl slyšet víc.

2. Bylo to v dobách osvícených, před branou krysař stál,  
až jednou se svým doprovodem přišel i sám pan král,  
prodej mi flétnu, chlapče milý, já všechno zlato ti za ni dám,  
ten nápěv tolik roztomilý, dávno v srdci mám.

3. Povídá krysař: pane králi, ať píšťalka je tvou,  
ať v kamen nikdy nepromění písničku nevinnou.  
Vyjdi s tou písni mezi lidi, na každou ze všech cest,  
ať slepý rázem krásu vidí, otvírej brány měst.

4. Otvírej srdce zatvrzelá, tulákům lámej hůl,  
ať s tebou zpívá země celá, dej království všem půl.  
Krejčíkům plátno, rybářům síť a včelám květů pyl,  
já zase musím svou cestou jít, ty zpívej ze všech sil.

5. Bylo to v dobách osvícených, před branou krysař stál,  
městem šlo jako pohlazení, když na píšťalu hrál.  
Kde jsou ty doby osvícené, zatímco svět šel dál,  
kde jsou ty písne zanicené, kam zmizel ten, co hrál.

## Kulatý vobdélíníky

*Hop trop*

**R.** <sup>D</sup>/: Kulatý obdélíníky, kulatý obdélíníky,  
<sup>A7</sup>fialovej les a <sup>D</sup>žlutá voda. :/

**1.** <sup>D</sup>Pojď se mnou, ty moje poupě,  
<sup>A7</sup>já ukážu ti opiový <sup>D</sup>doupě,  
tam v těžkým dýmu omamejch jedů  
<sup>A7</sup>uvidíš <sup>D</sup>fialovej les a žlutou vodu.

**R.** Kulatý obdélíníky ...

**2.** Ležím si na břiše, na zádech bednu kytu,  
v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,  
dva kuřty algeny dostal jsem za chatu  
a potom za auťák LSD lopatu.

**R.** Kulatý obdélíníky ...

**3.** Fenetrák posvačím, čuchnu si číčkuli,  
mám z toho čistidla frňák jak bambuli,  
konečně v kómatu rysy mi přituhly,  
sako a kravatu dají mi do truhly.

**R.** Kulatý obdélíníky ...

## Šnečí blues

*Jarek Nohavíca*

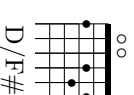
**1.** <sup>G</sup>Jednou <sup>C7</sup>jeden šnek <sup>G</sup> <sup>D/F#</sup> <sup>G</sup> <sup>C</sup> <sup>G</sup> <sup>D7</sup>šíleně se lek',  
<sup>G</sup>nikdo už dnes <sup>G7</sup>neví, z <sup>C</sup>čeho se tak zjevil,  
<sup>G</sup>že se <sup>D7</sup>dal <sup>G</sup>hned na <sup>D7</sup>útěk.

**2.** Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,  
z ulity pára, ohnivá čára,  
měl cihlu na plynu.

**3.** Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svačce,  
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,  
nevyhnul se bouračce.

**4.** Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,  
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,  
tak leží ještě dnes.

**5.** A kdyby použil vůz anebo autobus,  
/: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,  
smutné šnečí blues. :/



D/F#

## Škrábej

*Hop trap*

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,  
třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,  
smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,  
my lodníci jsme na tom nejhuř, vím to na tuť,  
přískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,  
bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh'.

R. Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!  
Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!  
Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:  
nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízni leknutý,  
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,  
stejně každěj den jeden z nás končí na marách,  
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,  
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,  
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

R. Hej hej ...

## Lodníkův lament

*Hop trap*

1. Já snad hned, když jsem se narodil,  
na bludnej kámen šláp',  
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,  
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,  
drsnýmu chlapu nesevědí,  
já ťuk' si na čelo.

R. Máma mě doma držela a táta na mě dřel,  
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,  
voženit se, vzít si nákou trajdu copatou  
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,  
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,  
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,  
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

3. Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach  
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,  
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'  
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,  
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,  
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,  
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdrav  
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',  
na loď nikdy víc už nevezu, to nesmí nikdo chtít,  
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

## Strom

Ozvěna

1. <sup>Ami</sup>Polní cestou <sup>G</sup>kráčeli <sup>G</sup>šumaři do <sup>F</sup>vísky hrát,  
<sup>Ami</sup>svatby, <sup>G</sup>pohřby <sup>G</sup>tahle <sup>Ami</sup>cesta <sup>E</sup>poznala <sup>F</sup>mnohokrát,  
po <sup>F</sup>jedné <sup>G</sup>svatbě se <sup>E</sup>chudým <sup>Ami</sup>lidem <sup>F</sup>synek <sup>E</sup>narodil  
a <sup>F</sup>táta <sup>G</sup>mu u <sup>E</sup>prašný <sup>E</sup>cesty <sup>E</sup>života <sup>E</sup>strom <sup>E</sup>zasadil.

R. <sup>A</sup>A on <sup>A</sup>tam <sup>Fjimi</sup>stál, a <sup>D</sup>koukal <sup>E</sup>do <sup>D</sup>polí,  
byl <sup>A</sup>jak <sup>Fjimi</sup>král, <sup>E</sup>sám v <sup>D</sup>celém <sup>D</sup>okolí,  
<sup>Fjimi</sup>korunu <sup>A</sup>měl, <sup>E</sup>korunu <sup>A</sup>měl, i <sup>D</sup>když <sup>D</sup>ne <sup>D</sup>ze <sup>D</sup>zlata,  
a <sup>A</sup>jeho <sup>E</sup>pokladem <sup>A</sup>byla <sup>A</sup>tráva <sup>A</sup>sřapata.

2. Léta <sup>A</sup>běží a na <sup>A</sup>ten <sup>A</sup>příběh <sup>A</sup>si už <sup>A</sup>nikdo <sup>A</sup>nevzpomněl,  
jen <sup>A</sup>košatý <sup>A</sup>strom <sup>A</sup>se u <sup>A</sup>cesty <sup>A</sup>ve <sup>A</sup>větru <sup>A</sup>tíše <sup>A</sup>chvěl,  
a z <sup>A</sup>vísky <sup>A</sup>bylo <sup>A</sup>město <sup>A</sup>a to <sup>A</sup>město <sup>A</sup>začlo <sup>A</sup>chtít  
asfaltový <sup>A</sup>koberec <sup>A</sup>až na <sup>A</sup>náměstí <sup>A</sup>mít.

R. A on tam stál ...

3. Že <sup>A</sup>strom <sup>A</sup>stál v <sup>A</sup>cestě <sup>A</sup>plánované, <sup>A</sup>to <sup>A</sup>malý <sup>A</sup>problém <sup>A</sup>byl,  
<sup>A</sup>ostrou <sup>A</sup>pilou <sup>A</sup>se <sup>A</sup>ten <sup>A</sup>problém <sup>A</sup>snadno <sup>A</sup>vyřešil,  
tak <sup>A</sup>naposled <sup>A</sup>se <sup>A</sup>do <sup>A</sup>nebe <sup>A</sup>náš <sup>A</sup>strom <sup>A</sup>pak <sup>A</sup>podíval  
a <sup>A</sup>tupou <sup>A</sup>ránu <sup>A</sup>do <sup>A</sup>větvení <sup>A</sup>už <sup>A</sup>snad <sup>A</sup>ani <sup>A</sup>nevnímal.

R. A on tam stál ...

4. Při <sup>A</sup>stavbě <sup>A</sup>se <sup>A</sup>ukázalo, <sup>A</sup>že <sup>A</sup>silnice <sup>A</sup>půjde <sup>A</sup>dál,  
a <sup>A</sup>tak <sup>A</sup>kousek <sup>A</sup>od <sup>A</sup>nové <sup>A</sup>cesty <sup>A</sup>smutný <sup>A</sup>párež <sup>A</sup>stál,  
<sup>A</sup>dětem <sup>A</sup>a <sup>A</sup>výletníkům <sup>A</sup>z <sup>A</sup>výšky <sup>A</sup>nikdo <sup>A</sup>nemával  
a <sup>A</sup>jen <sup>A</sup>přítel <sup>A</sup>vítr <sup>A</sup>si o <sup>A</sup>něm <sup>A</sup>píseň <sup>A</sup>na <sup>A</sup>střiších <sup>A</sup>z <sup>A</sup>nouze <sup>A</sup>hrál.

R. Jak tam stál ...

## Starý příběh

*Spirituál kvintet*

**1. Řek'** <sup>C</sup>Mojžíš <sup>Fmaj7</sup>jednou <sup>C</sup>lidu <sup>F</sup>svému: <sup>Emi</sup>přišel <sup>Fmaj7</sup>čas,  
dnes <sup>C</sup>v <sup>F</sup>nocí <sup>D7</sup>tíše <sup>C</sup>vytrátí <sup>Fmaj7</sup>se <sup>C</sup>každý <sup>Fmaj7</sup>z <sup>C</sup>nás.

<sup>C</sup>Mává, <sup>F</sup>mává <sup>D7</sup>nám <sup>C</sup>všem <sup>Fmaj7</sup>svobodná <sup>C</sup>zem.

**2. Já** říkám rovnou: každý ať s tím počítá,  
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

<sup>C</sup>Mává, <sup>F</sup>mává <sup>D7</sup>nám <sup>C</sup>všem <sup>Fmaj7</sup>svobodná <sup>C</sup>zem.

**R. Kdo** se <sup>C</sup>bojí <sup>F</sup>vodou <sup>D7</sup>jít, <sup>C</sup>ten <sup>G</sup>podle <sup>F</sup>tónů <sup>D7</sup>faraónů <sup>Fmaj7</sup>musí <sup>C</sup>žít.  
<sup>C</sup>Mává, <sup>F</sup>mává <sup>D7</sup>nám <sup>C</sup>všem <sup>Fmaj7</sup>svobodná <sup>C</sup>zem.

**3. Až** první <sup>C</sup>krůček <sup>F</sup>bude <sup>D7</sup>jednou <sup>Fmaj7</sup>za <sup>C</sup>námi,  
tak <sup>G</sup>nikdo <sup>F</sup>nesmí <sup>D7</sup>zaváhat, <sup>Fmaj7</sup>dát <sup>C</sup>na <sup>Fmaj7</sup>fámy.

<sup>C</sup>Mává, <sup>F</sup>mává <sup>D7</sup>nám <sup>C</sup>všem <sup>Fmaj7</sup>svobodná <sup>C</sup>zem.

**4. Pak** <sup>C</sup>tenhle <sup>F</sup>vandr <sup>D7</sup>všem <sup>Fmaj7</sup>potomkům <sup>C</sup>ukáže,  
že <sup>G</sup>šanci <sup>F</sup>má <sup>D7</sup>jen <sup>Fmaj7</sup>ten, <sup>C</sup>kdo <sup>F</sup>má <sup>Fmaj7</sup>dost <sup>C</sup>kuráže.

<sup>C</sup>Mává, <sup>F</sup>mává <sup>D7</sup>nám <sup>C</sup>všem <sup>Fmaj7</sup>svobodná <sup>C</sup>zem.

**R. Kdo** se <sup>C</sup>bojí <sup>F</sup>vodou <sup>D7</sup>jít ...

**5. Ten** <sup>C</sup>starý <sup>F</sup>příběh <sup>D7</sup>z <sup>Fmaj7</sup>Bible <sup>C</sup>vám <sup>F</sup>tu <sup>Fmaj7</sup>vykládám,  
ať <sup>G</sup>každý <sup>F</sup>ví, <sup>D7</sup>že <sup>Fmaj7</sup>rozhodnout <sup>C</sup>se <sup>F</sup>musí <sup>Fmaj7</sup>sám.

<sup>C</sup>Mává, <sup>F</sup>mává <sup>D7</sup>nám <sup>C</sup>všem <sup>Fmaj7</sup>svobodná <sup>C</sup>zem.

**R. Kdo** se <sup>C</sup>bojí <sup>F</sup>vodou <sup>D7</sup>jít ...

## Louisiana

*Hop trop*

**1. Ten,** <sup>Emi</sup>kdo <sup>G</sup>by <sup>D</sup>jednou <sup>G</sup>chtěl <sup>Emi</sup>bejt <sup>D</sup>vopравdickej <sup>Emi</sup>chlap  
a <sup>G</sup>na <sup>D</sup>šífu <sup>Emi</sup>křížit <sup>D</sup>svět <sup>G</sup>ho <sup>Emi</sup>neleká,  
teď <sup>G</sup>příležitost <sup>D</sup>má <sup>Emi</sup>a <sup>D</sup>stačí, <sup>Emi</sup>aby <sup>D</sup>se <sup>Emi</sup>jí <sup>Emi</sup>drap',  
ať <sup>G</sup>na <sup>D</sup>tu <sup>Emi</sup>chvilí <sup>D</sup>dlouho <sup>Emi</sup>nečeká.

**R. Louisiana,** <sup>G</sup>Louisiana <sup>D</sup>zná <sup>G</sup>už <sup>D</sup>dálky <sup>A</sup>modravý,  
<sup>G</sup>bílá <sup>G</sup>Louisiana, <sup>G</sup>jako <sup>D</sup>víra <sup>D</sup>pevná <sup>D</sup>loď,  
<sup>Emi</sup>podepiš <sup>Hmi</sup>a <sup>Emi</sup>s <sup>Emi</sup>náma <sup>Emi</sup>pojď, <sup>Emi</sup>taky <sup>Emi</sup>hned <sup>Emi</sup>si <sup>Emi</sup>z <sup>Emi</sup>bečky <sup>Emi</sup>nahni <sup>Emi</sup>na <sup>Emi</sup>zdraví.

**2. Jó,** <sup>Emi</sup>tady <sup>Emi</sup>každej <sup>Emi</sup>z <sup>Emi</sup>nás <sup>Emi</sup>má <sup>Emi</sup>ruku <sup>Emi</sup>k <sup>Emi</sup>ruce <sup>Emi</sup>blíž,  
<sup>Emi</sup>když <sup>Emi</sup>to <sup>Emi</sup>musí <sup>Emi</sup>bejt, <sup>Emi</sup>i <sup>Emi</sup>do <sup>Emi</sup>vohně <sup>Emi</sup>ji <sup>Emi</sup>dá,  
<sup>Emi</sup>proti <sup>Emi</sup>nám <sup>Emi</sup>je <sup>Emi</sup>pracháč <sup>Emi</sup>i <sup>Emi</sup>kostelní <sup>Emi</sup>myš,  
<sup>Emi</sup>nám <sup>Emi</sup>stačí <sup>Emi</sup>dejchat <sup>Emi</sup>volně <sup>Emi</sup>akorát.

**R. Louisiana,** Louisiana ...

**3. Až** <sup>Emi</sup>budem <sup>Emi</sup>někde <sup>Emi</sup>dál, <sup>Emi</sup>kde <sup>Emi</sup>není <sup>Emi</sup>vidět <sup>Emi</sup>zem,  
<sup>Emi</sup>dvě <sup>Emi</sup>hnáty <sup>Emi</sup>křížem <sup>Emi</sup>vzhůru <sup>Emi</sup>vyletí,  
<sup>Emi</sup>zas <sup>Emi</sup>bude <sup>Emi</sup>Černej <sup>Emi</sup>Jack <sup>Emi</sup>smát <sup>Emi</sup>se <sup>Emi</sup>nad <sup>Emi</sup>mořem,  
<sup>Emi</sup>co <sup>Emi</sup>je <sup>Emi</sup>hrobem <sup>Emi</sup>jeho <sup>Emi</sup>obětí.

**R. Louisiana,** Louisiana ...

# Malý velký muž

Pacific

1. Dokud <sup>Emi</sup>tráva bude <sup>C</sup>růst

Řeky <sup>D</sup>potěčou a stoupat bude <sup>D</sup>dým

Léta <sup>Emi</sup>utečou a kam padne <sup>D</sup>tvůj stín

Země <sup>Emi</sup>tvá bude <sup>Emi</sup>tvou

Dokud <sup>Ami</sup>nocí střídá <sup>G</sup>den

vítr bude <sup>G</sup>vát a mraky <sup>G</sup>poplujou

Slunce bude <sup>H7</sup>plát a tak jak <sup>H7</sup>léta <sup>H7</sup>jdou

Země <sup>Emi</sup>tvá bude <sup>Emi</sup>tvou

R. Jen <sup>G</sup>malý velký <sup>Emi</sup>muž

toilk <sup>Emi</sup>dobře věděl co je <sup>Emi</sup>vostrej <sup>Emi</sup>nůž  
smutek <sup>Emi</sup>prázdných <sup>Emi</sup>sedel

<sup>C</sup>malý velký muž <sup>D</sup>čekal <sup>D</sup>svý <sup>D</sup>znamení

Jen <sup>G</sup>malý velký <sup>Emi</sup>muž

žehnal <sup>Emi</sup>ohni <sup>Emi</sup>sílu, z <sup>Emi</sup>rudých <sup>Emi</sup>kamenu

vítal <sup>C</sup>dýmku <sup>C</sup>míru, <sup>C</sup>přesto <sup>C</sup>pohřbil <sup>C</sup>sen  
velký <sup>D</sup>sen u <sup>D</sup>Wounded <sup>Emi</sup>Knee

2. Dokud <sup>Emi</sup>tráva bude <sup>Emi</sup>růst

ruce <sup>Emi</sup>špinavý až v <sup>Emi</sup>plání <sup>Emi</sup>vztyčí <sup>Emi</sup>kříž  
řeky <sup>Emi</sup>zastaví se, <sup>Emi</sup>plakat <sup>Emi</sup>uslyšíš

Slunce <sup>Emi</sup>zář <sup>Emi</sup>kravou

Dokud <sup>Emi</sup>nocí <sup>Emi</sup>střídá <sup>Emi</sup>den

slova <sup>Emi</sup>neplatí, a co je <sup>Emi</sup>vlastně <sup>Emi</sup>jen  
ono <sup>Emi</sup>prokletí, co <sup>Emi</sup>padlo <sup>Emi</sup>na <sup>Emi</sup>tvou <sup>Emi</sup>zem  
na <sup>Emi</sup>tvou <sup>Emi</sup>zem <sup>Emi</sup>ztracenou

4. Tak Mirek <sup>Emi</sup>Dušín s <sup>Emi</sup>Červenáčkem <sup>Emi</sup>jdou  
a <sup>Emi</sup>Jindra <sup>Emi</sup>Hojer s <sup>Emi</sup>Jarkou <sup>Emi</sup>Metelkou,  
za <sup>Emi</sup>nima <sup>Emi</sup>Rychlonožka s <sup>Emi</sup>Bublinou,  
naší <sup>Emi</sup>krásnou <sup>Emi</sup>chlapeckou <sup>Emi</sup>krajinou.  
<sup>G</sup>Duj, <sup>D</sup>duj, <sup>C</sup>duj, <sup>Emi</sup>tujaro <sup>Emi</sup>vítězná.  
<sup>G</sup>Duj, <sup>D</sup>duj, <sup>C</sup>duj, <sup>Emi</sup>tujaro <sup>Emi</sup>vítězná.

## Rychlé šípy

Wabi Ryvola

<sup>Emi</sup>  
**1.** Můj život je hned plný nesnází,  
<sup>A</sup> na jaře když duben přichází,  
<sup>C</sup> já vracím se do poválečnejch let,  
<sup>Emi</sup> kdy vycházel náš starý dobrý Vpřed,  
<sup>G</sup> já žlutý kvítek za klopou si dám  
<sup>Ami</sup> a píseň Vontů tiše zabroukám,  
<sup>D</sup> do Stínadel se šerem vypravím,  
<sup>Emi</sup><sup>H7</sup> snad potkám cestou Losnu, co já vím.

**2.** Dunivá Kateřina burácí  
a Široko má dávno po práci,  
jen já se vracím Myší pastí sám,  
nevím, co s ježkem v kleci dělat mám.  
Bohouš, Dlouhé Bidlo, Štětináč,  
pan Fišer pustil z okna květináč,  
Jan Tleskač, Jirí Rymář a tak dál,  
pan Foglar tohle nikdy nenapsal.

**3.** To Rychlé šípy samy byly v nás  
a žlutý kvítek symbolem byl krás,  
co nemůže nám nikdy nikdo vzít,  
kdo kopal studnu, aby druhej moh pít.  
Snad jednou až se jaro navrátí,  
můj život píseň Vontů obrátí,  
já svobodný a čistý půjdu dál  
a směšný bude ten. kdo se mi smál.

**R.** Jen malý ...

**3.** Dokud tráva bude růst  
rány nezhojí a neopláchně déšť  
řeky nespojí se v jeden silný proud  
silný proud nadějí ..

Dokud noci střídá den  
srdce zlomená, a jejích dávný sen  
skalní ozvěna už nevrátí tvou zem  
tu tvou zem ztracenou

**R.** Jen malý ...

# Mississippi blues

Pacifik

1. Říkali mu Charlie a jako každéj kluk  
Ami G Ami Dmi  
kalhoty si o plot potřhal,

říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,  
Ami G Ami Dmi  
na plácku rád košíkovou hrál,

C  
křídou kreslil po ohradách plány dětskejšich snů,  
Dmi E  
až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejš dnů,  
Ami Dmi  
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,  
Ami G Ami  
nikdo neplakal a nikdo neprosil.

R. Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,  
Ami F G C  
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každéj kluk  
na trubku chtěl ve smokingu hrát,  
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,  
uměl se i polícajtům smát,  
odmalíčka dobře věděl, kam se nesmí jít,  
který věci jinejš patří a co sám může mít,  
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,  
netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R. Mississippi, Mississippi ...

# Pošťák

Hop trop

1. Psal jsem ti, brácho, a na ouřad psaní šel dát,  
Ami G Ami F  
psaní vo tom, že jsem černej, že z fleku bych krad',  
Ami Dmi Ami E7  
z vácšku jsem lovil pár centů a šéf mi vtom řek':

pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek,  
Ami G Ami F  
sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér,  
Dmi Ami  
brašnu, v ní lejstra, a po zádech plác' mě: "Buď fér!"

R. Pošťák se má, za známky neplatí,  
D A  
hlavně když se s pytleš prachu někam neztratí,  
D C E7 A  
pošťák se má, a když se neztratí,  
D C E7 A  
za pět roků utopený sáně zaplatí.

2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo ňák dřív,  
led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div,  
místo jsem našel, kde předjíždět Kobuk měl jít,  
dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít,  
zázrakem živejš pak dostal se na druhéj břeh  
bez psů a sání, a proklínal zbytečnej spěch.

R. Pošťák se má ...



## Pole s bavlnou

*Rangers/Plavci*

1. Pane můj, co v nebi je tvůj dům,  
C F C7  
má máma můj život dala katům,  
F C G7  
katům mým v polích s bavlnou.  
C C7  
Pane můj, co v nebi je tvůj dům,  
F C  
má máma můj život dala katům,  
G7 C F C  
katům mým v polích s bavlnou.

R. Den za dnem kůže zná bič katů,  
C7 F  
vidíš jen černý záda bratrů, G7  
jak tam dřou v polích s bavlnou, C C7  
to, co znáš ty v Lousianě, F C  
černý záda znaj' i v Texacané, F C  
i tam jsou v polích s bavlnou. G7 C

2. Já vím, brzy musí přijít soud,  
černý záda práva na něm vyhrajou,  
Boží soud v polích s bavlnou.

R. Den za dnem ...

3. Chtěl bych jít na potem zvlhlý lány,  
tak řekni, Pane můj, černý zvoňte hrany  
katům mým v polích s bavlnou.

R. Den za dnem ...

4. Dnes měj, Pane, co v nebi je tvůj dům,  
mou duši, když život patří katům,  
katům mým v polích s bavlnou.

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,  
ve kterým mu táta sbohem dal,  
chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,  
jako slepý na kolejích stál,  
nepochopí jeho oči, jak se může stát,  
jeden že má ležet v blátě, druhý klidně spát,  
jeho blues se naposledy řekou rozletí,  
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

R. Mississippi, Mississippi ...

# Mlýny

Spirituál kvintet

**R.** Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,  
slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,  
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,  
otáčí, otáčí, otáčí.

**1.** Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,  
melou bez výhod a melou stejně všem,  
melou doleva jen a melou doprava,  
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,  
melou otrokáře, melou otroky,  
melou na minuty, na hodiny, na roky,  
melou pomalu a jistě, ale melou včas,  
já už slyším jejich hlas.

**R.** Slyším mlýnský kámen ...

**2.** Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,  
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,  
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,  
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,  
ty mlýny čekají někde za námi, až zdola zazní naše volání,  
až zazní jeden lidský hlas: no tak už melte, je čas!

**R.** Slyším mlýnský kámen ...

**R.** Zpívají: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,  
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!  
Neuróza, skleróza, křivčná záda,  
paradentóza, no to je paráda!  
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,  
žili vesele, než měli poruchu.

## Pochod marodů

Jarek Nohavica

- 1.** Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum, Ami C G F Ami  
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum, Ami F Ami  
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek, Dmi F Ami E  
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek, Ami C G F Ami
- 2.** Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,  
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,  
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,  
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

**R.** Círhóza, trombóza, dávivý kašel, Ami C G C

tuberkulóza - jó, to je naše! Dmi Ami E Ami

neuróza, skleróza, ohnutá záda, Ami C G C

paradentóza, no to je paráda! Dmi Ami E Ami

Jsme slabí na těle, ale silní na duchu, Ami C G C  
žijem vesele, juchuchuchuchu! Dmi Ami E Ami

- 3.** Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,  
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,  
zná naše adresy a je to čiperka,  
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
- 4.** Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,  
doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo,  
budou nám řezati ty naše vnitřnosti  
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

## Mrtvej vlak

Hoboes

- 1.** Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění, Ami Dmi Ddim  
v semaforu místo lampy svítěj kosti zkržžený, Ami F E7  
pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní, Ami E7  
jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební. Ami Dmi
- 2.** Po koleji rezavý, tam, kde jsou mosty zřícený,  
bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený,  
nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,  
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.
- R.** Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád, Dmi F+ Ami Ddim  
dálku máš přece rád, nasedat, Ami Ddim E7 Ami  
neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak, Ami F+ Ami Ddim  
chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak. Ami Ddim
- 3.** V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,  
kamarádi pochcípali v sakra nízkejš tunelech,  
že jsi zůstal sám a že jsi jenom hobo ubohej,  
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnověj.
- 4.** Jednou vlezeš pod vagón a budeš to mít hotový,  
kam jsi tímhle vlakem odjel, nikdo už se nedoví,  
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,  
ďábel veksí přehodí a stáhne šraňky za tebou.
- R.** Mrtvej vlak ... Ami  
už jede vlak, už jede vlak ...

# Na cestě - On the Road

Wabi Daněk

1. Kdysi u silnice stával, deku do půl zad,  
ať si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,  
nikdy Kerouaca nečet' a neznal třetí proud,  
přesto býval spolu s Deanem každéj víkend on the road.

2. Nikdy neměl ani zdání, jak se hrával bop,  
měl jen slinu na toulání a překážel mu strop,  
životem na plný pecky a neubírat plyn,  
tuhle víru na svý pouť vždycky vyzýval Sal i Dean.

R. Tak mi řekni, na co vlastně mám  
moudrosti vyčtený z křížek,  
co je dobrý, na to příjdu sám,  
co je špatný, za tím křížek udělám.

3. Tohle na cestě mi říkal, já ho jednou vzal,  
potom zavolal jen "díky" a já frčel dál,  
od těch dob jsem vždycky hlídal, ať kamkoliv jsem jel,  
nestojí-li u patníku se svou vírou Dean a Sal.

4. Vždycky u silnice stával, vlasý do půl zad,  
ať si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,  
nikdy tuhle knížku nečet' a neznal třetí proud,  
přesto býval spolu s Deanem každéj víkend on the road,  
on the road ...

# Pískající cikán

Spirituál Kvintet

1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,  
tam, kde stráž končí vonicí, si písničku někdo píská.

2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,  
švarného vidí cikána, jak leží, písničku píská.

3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,  
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.

4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,  
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."

5. Teď smutnou dceru má u vrátěk, jen Bůh ví, jak se jí stýská,  
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."

6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,  
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.

7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štěstka:  
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

## Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,  
málokdy si nechám něco zdát,  
doma nemám stání už od jarního tání,  
cítím, že se blíží listopad.

R. Listopadový písne od léta už slýchám,  
vítr ledový přinesl je k nám,  
tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,  
listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,  
k zemi padá zlatý vodopád,  
pod nohama cinká to poztrácené listí,  
vím, že právě zpívá listopad.

R. Listopadový písne ...

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,  
co mě nutí do zpěvu se dát,  
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám  
píseň, co mě učil listopad.

R. Listopadový písne ...

## Nebeští jezdci

Waldemar Matuška

1. Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,  
den temný byl a vítr ševalil ve stéblech trav,  
tu honák k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,  
když z rozedraných oblaků uviděl stádo krav se hnát.

R. Jipija hej, jipija hou, to přízraky táhnou tmou.

2. Ten skot měl nohy z ocele a oči krvavý  
a na bocích mu plápolaly cejchy řevavý.  
A oblohou se neslo jeho kopyt dunění  
a za ním jeli honáci až k smrti znavení.

R. Jipija hej ...

3. Ti muži byli sinalí a kalný měli zrak  
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak.  
A proudy potu máčely jim cáry košilí  
a starý honák uslyšel ten jekot kvílivý.

R. Jipija hej ...

4. Tu jeden z jezdců zastavil a pravil: "Pozor dej",  
svou duši hříchu vyvaruj a ďáblu odpírej,  
bys nemusel se po smrti na věky věků štvát  
a nekonečnou oblohou to stádo s náma hnát.

R. Jipija hej ...

## Nehrálo se o ceny

*Hop trop*

1. Měli jsme bundy zelený, někomu občas lezly křkem,  
kdekd<sup>Ami</sup>o si o nás mysl<sup>D7</sup>el svý, jáko by nikdy nebyl klukem.

2. Vod lidí pohled kyselej a kam jet, to nám bylo volný,  
každej už hrozně dospělej, i když to věkem bylo sporný.

R. Když na nádraží při pátku nám čekání se kdysi zdálo dlouhý,  
ví<sup>C</sup>c než milión v prasátku bylo nabídnutí cigarety pouhý,

tam vo zábradlí vopřeny, dvě kytary a syrověj sbor hlasů,  
tam nehrálo se o ceny, ale pro radost a ukrácení času.

3. Jméno si každej vysloužil a bral ho stejně jako pravý,  
vždyť na tom, jakěj kdo z nás byl, stálo, jak bude přiléhavý.

R. Když na nádraží při pátku ...

4. Přesto, že každej jinam šel životem úspěchu i pádů,  
/: těžko by asi zapomněl na partu dobřejch kamarádů. :/

## Outsider waltz

*Wabi Daněk*

1. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně  
poklesl's hodně v ceně, když jsi zahlíd' svůj zjev,  
už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,  
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velkej šéf.

R. Máš svůj svět a ten se ti hroutí,  
to dávno znám, já prožil to sám,  
krácíš dál a cesta se krouží,  
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dnů, a na radnici velká sláva,  
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal,  
ulicí tiše krouží ten blbej motiv z Lohengrina,  
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

R. Máš svůj svět a ten se ti hroutí ...

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání  
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,  
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,  
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

R. Máš svůj svět a ten se ti hroutí ...

**R.** Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon ...

**R.** Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,  
Oregon, Oregon, dál musíš jít.

## Nejdelší vlak

*Spirituál Kvintet*

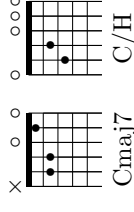
**1.** Proud řeky ví, kdy kámen pohladí,  
ví, kdy ho zastaví hráz,  
ví, voda ví, kdy ji noc ochladí,  
a zná, jak pálí mráz.

**2.** Plout s vlnou výš a znát, kde je břeh tvůj,  
slůvka tři prostá ti říct,  
tam někde v dálce je návěstí “stůj!”,  
ráda tě mám, nic víc.

**R.** Vítr stín tvůj svál,  
nejdelší vlak jel dál,  
šestnáct vagonů měl, tenkrát měl,  
v posledním z nich jsi stál.

**3.** Kouř zprávu hlásí: nejdelší vlak tvůj  
vrátí se, půjdu mu vstříc,  
blízko mých očí je návěstí “stůj!”,  
ráda tě mám, nic víc.

**R.** Vítr stín tvůj svál ...



# Ohradník

*Hop trop*

1. Už sníh se ztrácí ze strání a zem začíná žít,  
jenom blejsko slunce do louží, už parťák na nás vlít',  
toho flákání prej po farmě má právě akorát,  
proto: "Chlapi, skočte do vozů a natáhneme drát."

2. Ty auťáky maj shnilěj rám a rozrachtanej plech,  
dva džípy z války poslední jen sježí chytaj' dech,  
kolikrát mi ten můj nechtěl jet, kolikrát bych do něj kop',  
ale ohradníky stavím rád, je to náš jarní džob.

R. Stovky ran palicí a kůly budou stát  
pro míle dlouhý vedení,  
dvě stopy nad zemí pak izolátor dát,  
stáda nám ohlíďají dráty měděný.

3. Až pak za struny drátěný ten ohradníku drát  
bolavý ruce vymění a večer začnou hrát,  
budeme si všichni zpívat a spánek okradem,  
ale ráno, až se rozední, tak zase dál se hnem.

R. Stovky ran palicí a kůly budou stát ...

# Oregon / Touha žít

*Pacifik*

1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou –  
touha žít, touha žít,  
kdo zboursal ti dům a pravdu stáletou –  
touha žít, touha žít,  
těžko se ti dejchá v těsným ovzduší,  
že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,  
kdo přes pláne hnal tvůj osamělej vůz –  
touha žít, touha žít.

R. Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,  
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil –  
touha žít, touha žít,  
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil –  
touha žít, touha žít,  
na tyhle ty cestě jen dvě možnosti máš:  
buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,  
kdo vysnil ti zem a odvalu ti dal - touha žít, touha žít.

R. Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon ...

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí –  
touha žít, touha žít,  
kdo zavolá den a úly vyrojí –  
touha žít, touha žít,  
člověk se drápe až někam k nebi blíž,  
dostává rány, a přesto leze výš,  
hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.



**R:** Tak se to v životě ...

**•:** Tak se snaž ...

# Píseň psaná na vodu

Jaromír Nohavica

1. Nad lotosovým květem na vteřinu zastavil se čas,  
na břehu cop si plete dívka, jež má velmi tichý hlas,  
je slyšet klapot větru o koruny sekvojových dřev,  
na tisíc kilometrů slyším její velmi něžný zpěv.

2. Mládenec útlboký odvažuje od břehu člun,  
v rákosí u zátoky měsíc se vynořil z vln,  
z nebe se na zem sypou stříbrňáky dynastie Čchen  
a starý básník Li-Po báseň píše na pergamen.

3. V klobouku čaroděje ukrývá se tygr a hroch,  
dívce se srdce směje, po hladině přichází hoch,  
lehounce vlny plynou, básník má čarovnou moc,  
rozproště svoje ruce nad krajinou, a je tu noc, na na ...

# Setkání s A. S. Puškinem

Jaromír Nohavica/Bulat Okudžava

1. Co bylo, je pryč <sup>Ami</sup> jednou provždy, a stesky jsou k ničemu, <sup>E7</sup>  
každá epocha má vlastní kulisy, herce i kus <sup>G</sup>  
/: a líto mi je, že už nikdy se nepotkám s Puškinem, <sup>A7</sup> <sup>Dmi</sup> <sup>G</sup> <sup>Ami</sup>  
nezajdu si s ním na čaj do bistra U sedmi hus. <sup>E7</sup> <sup>Ami</sup> ./
2. Dnes už nechodíme, jak zastara bosáci, naboso,  
řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie  
/: a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři  
a nebudou víc, nebudou, a to líto mi je. ./
3. Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,  
a vzdávám ti hold, lidský rozum nad rozumem,  
/: a líto mi je, že jak dřív se i dnes bužkům klaníme  
a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem. ./
4. Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,  
náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít  
/: a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru  
a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství. ./
5. Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám: noc je tu,  
vtom zničehonic vedle arbatských vrat u vody  
/: stojí drožkář a kůň, a pan Puškin jde po prázdném prospektu,  
já krk za to dám, zítra že se něco přihodí ... ./

**Prší**

Karel Piňhal

**R:** Prší<sup>C</sup> a hvězdy<sup>C/H Dmi</sup> na plakátech<sup>G</sup> blednou,<sup>C</sup>  
zpívám<sup>Dmi</sup> si spolu<sup>E</sup> s reprobednou,<sup>Ami</sup>  
Ami/G

jak ta láska<sup>F</sup> deštěm<sup>G</sup> voní,  
stejně<sup>C</sup> voněla<sup>G</sup> i loni, zkrátka

**1.** Prší<sup>C</sup> a soused<sup>C/H Dmi</sup> chodí<sup>G</sup> sadem<sup>C</sup> s konví,<sup>C/H</sup>  
každěj<sup>Dmi</sup> se diví,<sup>E</sup> jenom<sup>Ami</sup> on ví,<sup>Ami/G</sup>  
proč<sup>F</sup> místo<sup>E</sup> toho<sup>A</sup> kropení<sup>D</sup> si nezaleze<sup>F</sup> k topení<sup>E</sup>  
a nepřechte<sup>G</sup> si McBaina,<sup>C</sup> proč<sup>F</sup> vozí<sup>E</sup> mouku do mlejna.

**R:** Prší a hvězdy na plakátech...

**2.** Prší a soused venku prádlo věší,  
práce ho, jak je vidět, těší,  
ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,  
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.

# Sbohem, galánečko

Vlasta Redl

1. Sbohem, galánečko, já už musím jítí,  
sbohem, galánečko, já už musím jítí,  
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pítí,  
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pítí.

2. /: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :/  
/: kyselé vínečko kyselé vínečko podalas' mně v džbánu. :/

3. /: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :/  
/: ještě včil sa stydím, ešte včil sa stydím, co sem všecko tropil. :/

4. /: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošídila, :/  
/: to ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila. :/

# Složité

Pavel Dobeš

1. Tak už jsme opět na trávě,  
neslavně skončil ten náš let,  
letěli jsme bezhlavě  
a dosáhnout jsme chtěli hvězd.

\*: Letěli jsme spolu ku štěstí,  
už vypršelo, už je po dešti.

**R:** Složitě žijem, žijem, složitě,  
složitě žijem, žijem, složitě.

2. V korytě řeky se zvedá kalný proud,  
chtěla jsem létat, tak nenuťte mě plout,  
vždyť všude čtu a pokud vím,  
tak ženská, to je jenom slabej tvor.

3. Škola už také mizí pod vodou,  
místa nejsou ani náhodou,  
jen řeka stoupá z břehů  
a povodeň se šíří jako mor.

\* Dívčí představy, ty odplouvají do dálav,  
a kluk, co jsem mu patřila, mi mlčky říká: plav.

**R:** Složitě...

4. Tak vidíš, holka, není to tak složitý,  
dospěli jiní, teď chápeš to i ty,  
a ještě včera bylas' hloupé rozmazené dítě.

5. Teď plaveš řekou, vzal tě její proud,  
souhlasíš s ohněm, co musel uhasnout,  
až půjdou kolem rybáři, tak chytanou tě i do děravě sítě.

\* Jeden z nich ozdobí ti šaty vzácným kamením,  
schováš se za jeho příjmením,

**R:** Složitě...

# Těšínská

Jaromír Nohavica

- Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami  
**1.** Kdybych se narodil před sto léty v tomhle městě,  
u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,  
moje nevěsta by byla dcera ševcova  
z domu Kamiňských odněkud ze Lvova,  
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieście.  
Dmi F E Ami
- 2.** Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,  
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,  
mluvila by polsky a trochu česky,  
pár slov německy, a smála by se hezky,  
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
- 3.** Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,  
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral  
měl bych krásnou ženu a tři děti,  
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,  
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
- 4.** Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,  
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,  
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,  
slunce by zvedalo hraniční závoru  
a z oken voněl by sváteční oběd.
- 5.** Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,  
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,  
vidím to jako dnes: šťastného sebe,  
ženu a děti a těšínské nebe,  
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká...



## V bufetě

Jaromír Nohavica

1. V bufetě na stojáka jím párek s hořčicí  
hned vedle tramvajáka, má modrou čepici,  
má kruhy pod očima, je rozdrnčen z kolejí,  
jsem zase, já jsem zase mezi svýma, mezi těma, kteří rychle jí.

2. Utek' jsem z kanceláří, z teploučka do chladna,  
hej, pane pochůzkáři, láska je bezvadná,  
půjčte mi vysílačku, anebo raději klíč,  
má milá dala si česnekačku, tož abych utekl pryč.

R: /: Nemáme čas, ve stoje jíme,  
hluboko v nás nepokoj dříme,  
v polední pauze pár minut jen,  
párek a křen, párek a křen. :/

3. Čekám tě ve Džbánu na Kuřím rynku  
u sklenky džusu, krabice krekerů,  
jestliže nepříjdeš, můj budulínku,  
v pijácké pýše se patrně poperu,  
poslední stokoruna je zelenou nadějí,  
pojd', zajdem raději do Neptuna mezi ty, kteří rychle jí.

R: Nemáme čas ...  
+ párek a křen, párek a křen ...

# V hospodě na rynku

Jaromír Nohavica

1. V hospodě na rynku dal jsem si rum,  
než jsem co stačil říct, vzali mě k vojákům,  
svázali lanama, mohlo se jet,  
kůň pletl nohama - pitomej svět.  
V ležení u hranic dali nám kvér,  
generál Líbršvíc ukázal směr:  
Támhle só Francóze, proklatá sběř,  
neptej se, nevzpouzej, kušuj a běž.

2. Kuličky burácí, která je má,  
země se kymácí pod mýma nohama,  
doma už posekli a budou sít  
a já tu, v předpekli, nemám kam jít.  
Srdce mi svázali do kozelce,  
proti mně poslali ostroštelce,  
a to vše proto jen, že jsem pil rum,  
v hospodě sedl si k verbířům.

3. Nějaký zpěvácěk za dvěstě let  
jistě si vzpomene, jak jsem se hloupě spletl,  
ale z cizího neteče a hvězdy lžou,  
nesměj se, člověče, na viděnou.  
Falešní hostinští najejvaj rum,  
panenky za okny māvají mládencům.  
Tady, co ležím, teď vyroste strom,  
/: prachbídne zahyne Napoleon. :/

# Vlaštovko, leť

Jaromír Nohavica

1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zeď,  
přes písek pouště Gobi,  
oblétni zem, přileť až sem,  
jen ať se císař zlobí.  
Dnes v noci zdál se mi sen,  
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,  
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.

2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,  
zeptej se plameňáků,  
kdo závidí, nic nevidí  
z té krásy zpod oblaků.  
Až spatříš nad sebou stín,  
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,  
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.

3. Vlaštovko, leť rychle a teď,  
nesu tři zlaté groše,  
první je můj, druhý je tvůj,  
třetí pro světloňose.  
Až budeš unavená,  
pírka ti pořádně pošle Máří Magdaléna,  
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,  
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,  
vlaštovko, leť ...

# Zestárili jsme, lásko

Jaromír Nohavica

1. Náš syn je už veliký, do plínek už nedělá,  
zestárili jsme, lásko, s ním docela,  
oči má po mně a vlasy po tobě,  
padají mu do čela,  
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.

2. Naše dcera je už veliká, když koupe se, je nesmělá,  
zestárili jsme, lásko, s ní docela,  
kluci koukají se po ní, jak koukali jsme po tobě,  
a my zamýkáme panelák,  
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.

R: Protože jedna a jedna jsou čtyři  
a dvě hrušky a dvě jabka, to je osm třešní na talíři,  
i kdybys nechtěla.

3. Náš starý kredenc z roku jedna-dvě už brzy dodělá,  
zestárili jsme, lásko, s ním docela,  
kávový svatební servis z Číny  
dostal léty pěkně do těla,  
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.

4. Líbat se tak na ulici, to se v našem věku nedělá,  
zestárili jsme, lásko, zestárili jsme docela,  
v televizi běží film pro pamětníky,  
pan Marvan dělá Anděla,  
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.

R: Protože jedna a jedna ...

5. I ta píseň, co jsem kdysi pro tě napsal, je už omšelá,  
zestárli jsme, láske, s ní docela,  
ale včera, když jsi spala a já na tebe koukal,  
napsal jsem ti novou docela,  
a to je tahle píseň, trochu smutná, trochu veselá,  
a to je tahle píseň, trochu smutná, trochu veselá ...

## 6 & 90

Vlasta Redl

1. Nemůžu uvěřit, bráško,<sup>D</sup>  
že na tě vůbec už nevzpomíná,<sup>A</sup>  
kdesi nad drahou fľaškou,<sup>D</sup>  
když je nálada nepovinná,<sup>A</sup>  
málem jsem nadělal z kytary dřívka,<sup>D</sup>  
že se mi o tobě už nebude zdát,<sup>F#m1</sup>  
chvilka zaváhání před vraty chlívka<sup>D</sup>  
a je tu rok šestadevadesát,<sup>F#m1</sup>  
a máme rok šestadevadesát.<sup>D</sup>

2. Fantys' vyplatil v Spartách  
a ani nebyla tak rozpačitá,  
vždyť co se na seně vyhraje v kartách,  
stejně se na zemi už nepočítá,  
cítím, jak na patách něco tě líže,  
něco, co ví, že tu budete stát,  
dokud se jeden z vás nepohne blíže,  
někam do roku šestadevadesát,  
aspoň do roku šestadevadesát.

\*: Dokud se někdo z nás nepohne blíže,<sup>A</sup>  
někam do roku šestadevadesát.<sup>D</sup>

**3. Upřímně řečeno - láska**  
už dávno není to, co nedá mi spát,  
dva blázni v plynových maskách  
a všechno, co se nam nemůže stát,  
dokud mi tvoje srdce hoří jak svíce,  
takže i v tmách aspoň slova jdou psát,  
vážně netuším, co si přát více  
na konci roku šestadevadesát.

Amazonka . . . . .	1
Anděl . . . . .	2
Až vzlétnou ptáci . . . . .	3
Banka (Make love Cosa Nostra) . . . . .	4
Bedna vod whisky . . . . .	6
Blátivá cesta . . . . .	7
Blues folsomské věznice . . . . .	8
Betty . . . . .	9
Divoké koně . . . . .	10
Dokud se zpívá . . . . .	11
Dům U vycházejícího slunce . . . . .	12
Fi-li-mi . . . . .	13
Fram . . . . .	15
Frankie Dlouhán . . . . .	16
Hajnej Hruška . . . . .	17
Hlídač krav . . . . .	19
Hotel Hilary . . . . .	20
Hudsonský šířky . . . . .	21
Jarní tání . . . . .	23
Jdem zpátky do lesů . . . . .	24
Kdysi a kdesi . . . . .	25
Kláda . . . . .	26
Kluzišťe . . . . .	27
Kometa . . . . .	28
Krutá válka . . . . .	30
Krysař . . . . .	31
Kulatý vobdélňky . . . . .	32



Lodníkův lament . . . . .	33
Louisiana . . . . .	35
Malý velký muž . . . . .	36
Mississippi blues . . . . .	38
Mlýny . . . . .	40
Mrtvej vlak . . . . .	41
Na cestě - On the Road . . . . .	42
Nebeští jezdci . . . . .	43
Nehrálo se o ceny . . . . .	44
Nejdejší vlak . . . . .	45
Ohradník . . . . .	46
Oregon / Touha žít . . . . .	47
Outsider waltz . . . . .	49
Píseň, co mě učil listopad . . . . .	50
Pískající cikán . . . . .	51
Pochod marodů . . . . .	52
Pole s bavlnou . . . . .	54
Pošťák . . . . .	55
Rychlé šípy . . . . .	56
Starý příběh . . . . .	58
Strom . . . . .	59
Škrábej . . . . .	60
Šnečí blues . . . . .	61
Tak si tam stůj . . . . .	62
Toulavej . . . . .	63
Trh ve Scarborough . . . . .	64
Tři bratři . . . . .	66
Tři kříže . . . . .	67
Tunel jménem Čas . . . . .	69
Už to nenapravím . . . . .	70
Válka růží . . . . .	71
Zachraňte koně . . . . .	72
Ze všech chlapů nejšťastnější chlap . . . . .	73

## Něco navíc

Ahoj, slunko . . . . .	75
Akordy . . . . .	76
Bahama rum . . . . .	77
Bleděmodře . . . . .	78
Dvakrát . . . . .	79
Já neumím . . . . .	81
Ještě mi scházíš . . . . .	82
Jumbo jet . . . . .	83
Koclířov 1, Svitavy 5 . . . . .	85
Kostelíček . . . . .	86
Lisa z N.Y.C. . . . .	88
Na pranyři . . . . .	90
Něco o lásce . . . . .	92
Pecky v čokoládě . . . . .	94
Píseň psaná na vodu . . . . .	96
Setkání s A. S. Puškinem . . . . .	97
Prší . . . . .	98
Sbohem, galánečko . . . . .	99
Složité . . . . .	100
Těšínská . . . . .	102
V bufetě . . . . .	103
V hospodě na rynku . . . . .	104
Vlašťovko, leť . . . . .	105
Zestárli jsme, láska . . . . .	106
6 & 90 . . . . .	108

































































